

går servicefunktioner, som udøves i et selvstændigt selskab i koncernen. Ved servicefunktioner forstås anvendelse af fælles tegnestue, projekteringsafdeling, maskinpark, it-systemer, driftspersonale, biler, opkrævningsfunktioner og andre administrative funktioner og lignende, herunder de administrationsbygninger, som er nødvendige for at udøve serviceaktiviteter.

Det vil således være muligt at udnytte synergieffekter ved at placere f.eks. administrativt personale i et selvstændigt selskab, som betjener de forsyningsvirksomheder, som kommunen ejer i eller gennem koncernen.

Det skal understreges, at det alene er servicefunktioner, som selskabet kan udføre for virksomhederne. Dette stemmer også overens med for eksempel elforsyningslovens krav om, at den bevillingspligtige aktivitet skal udøves af den bevillingshavende virksomhed. I henhold til elforsyningsloven skal den bevillingshavende virksomhed som minimum have ansat det personale, som skal træffe de overordnede ledelses- og driftsmæssige beslutninger samt udøve den overordnede økonomiske styring af virksomheden. Det personale, der har sådanne beføjelser, vil altså ikke kunne lejes hos andre juridiske enheder, da dette i realiteten ville være ensbetydende med, at den bevillingspligtige aktivitet blev udøvet af disse andre juridiske enheder. De præcise grænser for, hvor stor en del af virksomhedens opgaver, der skal udføres af virksomhedens eget personale, vil i øvrigt afhænge af virksomhedens størrelse og opgavernes omfang og karakter. Herudover følger det § 51, stk. 4, at bevillingshavere til net-, transmissions- og elproduktionsvirksomhed skal eje de anlæg, der benyttes til gennemførelsen af de bevillingspligtige aktiviteter. Tilsvarende følger det af § 30, stk. 4, i lov om naturgasforsyning, at bevillingshavere til distributions-, lager- og LNG-virksomhed skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelse af de bevillingspligtige aktiviteter.

Den foreslåede undtagelse vedrører alene kravet om selskabsmæssig adskillelse. Dette betyder, at stk. 3 også finder anvendelse på servicefunktionerne. Forsyningsvirksomhederne vil skulle henføre aktiver og passiver til den forsyningsart, som de er naturligt knyttet til, ligesom forsyningsarterne skal betale for deres faktiske ressourcetræk på servicefunktionerne, det vil sige afregningen skal ske på markedsbestemte vilkår. Da der hverken stilles krav om selskabsmæssig eller regnskabsmæssig adskillelse i den virksomhed, som varetager fælles aktiviteter, vil der blive stillet skærpede kontrolkrav i regnskabs- og revisionsinstruksen, jf. bemærkningerne til § 37 b.

Det bemærkes i øvrigt, at de foreslåede stk. 3-5 alene vedrører virksomheder omfattet af stk. 1. Det følger heraf, at en kommune, som f.eks. måtte ønske at udøve servicefunktioner for virksomheder, som ikke er omfattet heraf, skal søge om tilladelse til bevarelse af ejerandele i medfør af den foreslåede § 37 a, stk. 1, såfremt aktiviteten er væsentlig. Dette gælder også i dag.

Forslaget til *stk. 6* indebærer, at kommuner senest den 1. februar hvert år skal godtgøre over for Energitilsynet, at der ikke i det foregående kalenderår er anvendt midler i strid med stk. 3. Ved forslaget sikres, at kommuner i deres administration til stadighed er opmærksomme på bestemmelsen i stk. 3. Bestemmelsen har alene relevans for de kommuner, som har en ejerstruktur omfattet af de pågældende bestemmelser.

De forhold, som kommunen skal afgive erklæring om, vedrører primært aktiviteter i virksomheder, som er selskabsmæssigt udskilt. Det er derfor nødvendigt, at kommunen pålægger disse virksomheder at afgive de nødvendige oplysninger til kommunen.

Kommuner vil om nødvendigt kunne fremtvinge de nødvendige oplysninger, når det drejer sig om virksomheder, hvor kommunen alene eller sammen med andre har bestemmende indflydelse. I de virksomheder, hvor kommunen ikke har bestemmende indflydelse, må der indgås en aftale med virksomheden om at afgive oplysningerne. Såfremt en kommune ikke kan fremkomme med tilstrækkelig dokumentation for delvist ejede virksomheder, har kommunen i realiteten mistet kontrollen med, at midlerne ikke anvendes til aktiviteter, der medfører krav om modregning.

Finder Energitilsynet, at en kommune må anses for at have anvendt midler i strid med stk. 3, betragtes de anvendte midler som uddelinger efter § 37, stk. 1. Det er således kommunen, der skal dokumentere, at der ikke er anvendt midler i strid med stk. 3. Energitilsynet fastsætter rådighedsdatoen, beløbets størrelse samt en beregnet forrentning i henhold til § 37, stk. 6. Dette gælder også for de delvist ejede virksomheder som nævnt ovenfor.

Det kan ikke udelukkes, at der kan opstå den situation, at en kommune ikke er i stand til at afgive en erklæring, der er i overensstemmelse med de specifikke krav, der vil blive stillet i regler fastsat i medfør af § 37 b. Det kunne eksempelvis være tilfældet, hvor kommunen ikke kan tilvejebringe det oplysningsgrundlag, som er nødvendigt for at opnå den eller de fornødne revisorerklæringer. I sådanne tilfælde har kommunen sat sig i en position, hvor den ikke længere kan overholde bestemmelsen, og der må stilles krav om hel eller delvis afståelse af aktiviteter eller ejerandele i virksomhederne. Et sådant krav om afståelse